

سرووشتی خدای چیه؟

(په یېداوون ۱: ۱)

له وانه کاندې باسی چیروکی پیغهمبه رانی خدای ده که یې، په ک دواى یه ک. پلانیسمانه ووردینه وه له نووسراوه پیروژه کان که وای پیغهمبه ران نووسیویانه، نه مانه ریگای راستو دروستی راده گه ټین که خدای فرماني پی داوه بو نه وهی خه لک له به رامبه ر خدای وه ک راستو دروست برمی ردرین.

له یه که می وانه که مان، باسی نووسینه کانی پیغهمبه رانمان کرد. زانیمان که ژماره یه کی زوری پیغهمبه ران نووسراوی پیروزیان نووسیوه، به لام ته نها یه ک دانر هه یه. نه ویش خدایه. له وانه ی رابردوومان دا، له لای بیروکه یی کی گرنک نیوه مان به جی هیشت. نه ویش نه وه بوو که: خدای قسه ی کرد! خدای بو ناده می زاد قسه ی کرد له ریگای پیغهمبه رانه وه و ده یه وی هه ر یه ک له نیمه گوی بیستی بین. خدای ده یه وی له ریگای نووسینه کانی پیغهمبه رانه وه قسه مان له گه ل بکات. خدای هه رگیز ناگوری، ووشه کانیشی ناگورین. خدای له هه موو نه وه یه کدا ووشه کانی خوی پاراستوه. وشه ی خدای.. ناتواندریت نووسراوه که بشکیندریت. (یوحنا ۱۰: ۳۵) جیهان و هه وه سه کانی به سهرده چن... به لام وشه ی خدای وند تاهه تابه ده می نی. (۱ یوحنا ۲: ۱۷، ۱ په ترؤس ۱: ۲۵) نووسراوه پیروژه کان ناوا ده فرمویت.

نه مړو، ده چینه ناو به شی یه که می نووسراوه پیروژه کان، که پیی ده وتری ته ورات. خدای نه م په رتوکه ی له بیری پیاویک چه سپاند که ناوی موسا بوو. خدای فرماني به موسا کرد که چی بنووسی موساش نووسی. نزیکه ی سی هزار و پینچ سه د سال تیپه ریوه له کاتی موساوه. ته ورات پیک هاتوه له پینچ په رتوک، یا خود پینچ به ش. یه که م په رتوک به (په یېداوون) ناسراوه، و پیک هاتوه له (۵۰) په نجا به ش. ناوی نراوه په یېداوون (واتا سهرتا) له به ر نه وهی پیمان ده لیت چی رویدا له سهره تای هه موو شتی ک.

زور گرنکه به باشی په رتوکی یه که می ته ورات بناسین، چونکه نه و بنه مایه یه که خدای دایناوه، بو نه وهی تی بگین له وهی خدای ده یلی له په رتوکه کانی تری پیغهمبه رانی پاشتر. کاتی که نه م په رتوکه ده خوینین، زانیا ریبه کانمان قولتر ده که یېن ده ریاره ی زور راستی گرنک. ده ریاره ی خدای و سروشتی خدای فیرده بین. ده ریاره ی فریشته کان و شه ی تان ده خوینین و ناسمانه کان و زهوی، نازهل و ناده می زاد. ده بینین که چون گونا هاته دونیاوه و په ژاره و ویرانکاریکی زوری له گه ل خوی هیئا. هه روه ها به ووردی ته ماشای ریگای ریگاری ده که یېن که په روه ردگار خدای دابینی کردوه بو نه وهی گونا کاران بتوانن بگه ریته وه لای خوی و په یوه ندینیکی سهرسورپه یته ری له گه ل بیسه تن. له چیروکه کانی یه که مدا، خه لکانی یه که م، گونا هی یه که م و بکوری یه که م ده بینین. ده ریاره ی یه که م ناینی سه خته ده خوینینه وه، پیغهمبه رانی یه که م و گه لانی یه که م. سهرنجی چیروکی نادم و حه و ده دین، هابیل و قابیل، نوح و لافاوه که، پیغهمبه ری خدای ئیبراهیم و بوچی ناوی لئیرا دوستی خدای. ئیسماعیل و ئیسحاق ده بینین، یاقوب و یوسف و برا خراپه کانی. په رتوکی یه که می ته ورات هه موو نه مانه و زوری تری تی دایه.

له یه که م په رتوکی ته ورات، به شی یه که م، نایه تی یه که م، نه مه ده خوینینه وه: له سهره تادا خدای ناسمان و زهوی به دی هیئا. (په یېداوون ۱: ۱) نالیره دا ده بیته ده س به وانه که مان بکه یېن له نووسراوه پیروژه کان، له به ر نه وهی خدای خوی نالیره دا ده سستی به په رتوکه که ی کردوه: له سهره تادا خدای ناسمان و زهوی به دی هیئا.

له م نایه تدا شتی ک هه یه ده بیته بیری لی بکه ینه وه. نایا نه و شته ی که پیش خدای هه بووه ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه؟ نایا چی هه بووه له پیش دروست بوونی جیهان؟ نووسراوه پیروژه کان پیمان ده لیت که هیچ شتی ک نه بووه جگه له خدای. بویه ده لیت: له سهره تادا... خدای. هه رشتی ک که نیمه بتوانین بیبینین و ده سستی لی بده یېن سهره تای هه یه. بویه، کاتی خوی، زور له مه وپیشت، کاتی ک هه بووه که نه ناسمانه کان و نه زهوی هه بووه، نه زهوی و نه دارودرخت. له سهره تادا پیش نه وهی خدای ناسمانه کان و زهوی

دروست بکات، نه خۆر هه بوو نه مانگ و نه ستیره کان. له سه ره تادا نه ئاده میزاد هه بوو نه فریشته کان. کاتیگ هه بووه که هیچ شتیکی ناسراوی ئیستای لای ئیمه نه بوو—ته نها خودا نه بییت.

بۆیه له یه کهم ئایه تی په رتوکی یه که می نووسراوه پیروژه کان ده خوینینه وه: **له سه ره تادا خودا ئاسمان و زهوی به دی هیئا.** نووسراوه پیروژه کان نافه رمویت: (له سه ره تادا خودا و فریشته کان) یا خود (له سه ره تادا خودا و مرۆف). نه خیر! نووسراوه پیروژه کان ده فه رمویت: **له سه ره تادا خودا.** له سه ره تادا، کاتی هیچ شتیکی تر نه بوو، پیش ئه وهی فریشته کان یا خود مرۆف بوونیان هه بی... ته نها یه که هه بوو که ده ژیا. ئه ویش خودایه!

له م جیهانه ماندا خه لکانیک ده لاین (خودا نابینم، بۆیه خودا بوونی نییه.) بۆ ئه و که سانه ی که نکۆلی له بوونی خودا ده کهن هه ندی پرسبارمان هه یه. ئایا ئه و هه وایه ی که هه لای ده مژی؟ قهت بات بینیه؟ ناتوانی با ببینی، به لām پروات به بوونی با هه یه چونکه ده ببینی چی ده کات. ده ببینی داره کان چۆن ده جولین به هۆی باوه به لām بایه که نابینری. ناشتوانی باکه بگری به دستت به لām هه ست به شه ماله فینکه که ی ده که ی. خوداش ئاوایه، ناتوانین خودا ببینن، چونکه خودا به چاوی مرۆف نابینریت. به هه رحال، ئیمه ده زانین که خودا بوونی هه یه چونکه دروستکراوه کانی خودا ده ببینن. نووسراوی پیروژه ده فه رموی: **چونکه شته نه بینراوه کان، توانا تاهه تایی و خودایه تیه که ی، له به ده یه ئانی جیهانه وه به هۆی دروستکراوان درکی پێ کراوه و به روونی بینراوه، بۆیه بی بیانوون. (رۆما ۱: ۲۰)**

شتیکی تر که ده توانین له یه کهم ئایه تی ته ورات فیڕ بین ئه مه یه: خودا سه ره تایی نییه. خودا له سه ره تا دروست نه بووه. خودا په روه ردگاری هه میشه یی یه. هه موو شتیگ که له م جیهانه دا ده یزانن و ده ببینن سه ره تایی هه یه. به لām خودا سه ره تایی نییه. خودا بنه رته تی نییه. هاوتای نییه. ته نها ئه و بوونی هه بوو له سه ره تادا. خودا له دایک نه بووه. نه که س دروستی کردووه و نه خۆشی خۆی دروست کردووه. بۆیه ئه مه له نووسراوی پیروژه ده خوینینه وه، **له سه ره تادا خودا** ته نها ئه و سه ره تایی نییه. خودا تاکه که سه که هه میشه بوونی هه بووه و تاهه تا ده مینی. په روه ردگار خودای تاهه تایی ناوه یه تی. شیوه ی ئه مرۆی چۆنه، دوینیش وابوو. دوینی چۆن بوو، هه رواش ده مینیته وه تاهه تا. خودا هه رگیز ناگۆی.

شتیکی تر هه یه که ده کری فیڕی بین له و ئایه ته ی که ده فه رمویت: **له سه ره تادا خودا ئاسمان و زهوی به دی هیئا.** ئه وش ئه ویه که خودا مه زنه! ئه و خودایه ی که هه موو شتیکی به دی هیئاوه زۆر مه زن تره له هه موو شتیگ و هه موو که سیگ. په روه ردگاری به دی هیئاوه. به راستی، پر به دلمانه وه راده گه یینن: (خودا مه زنه، هیچ هاوتات نییه!) خودا له زه ریاکانی جیهان وله با وله پۆژ وله ئه ستیره کان مه زنتره! خودا داناتر و زۆر به هیزتره له هه موو پۆحه کان وله هه موو که سان. شایه نی شکۆداری یه تاهه تا! هه ر وه ک ئه و که سه ی که خانوییک دروست ده کات گرنگ تره له خانووه که، بۆیه خودا به رز و بلندتره له هه موو شتیگ، له بهر ئه وه ی هه موو شتیکی دروست کردووه. خودا مه زنه! به هیزی خۆی ده ژیت. پشت به هیچ که سیگ یان شتیگ نابه ستی. خودا له هه موو شتیگ مه زنتره. پێویستی به هیچ که سیگ یا خود شتیگ نییه چونکه خۆی مه زنترین که سه!

ئیمه ی مرۆف پێویستیمان به زۆر شت هه یه. هه موو پۆژ ده بییت هه ناسه بده یین و بنووین، ده بییت ئاو و نان بخوین. پێویستیمان به خۆر و باران و نان و ئاو و جل و بهرگ و خانوو و دایک و باوک و براده ران و پاره و زۆر شتی تره یه. پێویستیه کانمان چه ندن! به لām ئه و په روه ردگاری که هه موو شتیکی به دی هیئاوه پێویستی به هیچ نییه! برسی نابی، توینی نابی، هه گیز ماندوو نابی، جه سته ی نییه وه ک مرۆف، هه روه ها سنوور و کۆتایی نییه. خودای تاهه تاییه، خاوهن هه موو هیژی که.

ئالیزه دا پرسباریکی زۆر گرنگ. ئه گه ر خودا وه ک مرۆف نه بییت و جه سته ی نه بییت وه ک ئیمه، باشه خودا چۆنه؟ نووسراوی پیروژه وه لāmیکی روونی بۆ ئه م پرسباره هه یه که ده فه رمویت: **خودا رۆحه و پێویسته ئه وانه ی ده یه رستن به رۆح و راستی بیه رستن. (پۆحه نا ۴: ۲۴)** خودا چۆنه؟ خودا پۆحه. مرۆف جه سته و پۆحه به لām خودا ته نها پۆحه. پۆچی خوداش سنووری نییه. له هه موو جیگایکه. خودا له سه رووی هه موو شتیگ و که سیکه. هه موو شتیکیش پر ده کاته وه، هه موو شتیکیش ده ببینی. شه و پۆژ وه ک یه که

لاى خدا. ئەگەر لە ژورەكەت خۆت بشارىيە، ئەوا خدا لەوتىيە و دەتېينى. خدا ھەموو شتەك دەزانى. بىر و نيازەكانى دلت دەزانى. خدا مەزنە!

خدا چۆنە؟ پەنگە بتوانىن ئەوھى ئەمپۆ خويندەمانەو بەم شىوھە كورت بگەينەو: خدا بە ھىچ كەسەك ناچى. خدا خودايە و ھاوتاي نىيە. لە وانەكانى داھاتوى وەرزى خويندەمان پىنگاى راستودروستى تى گەيشتمان زياتر گەشە پى دەدين دەربارەى كەسايەتى خدا. لە نووسراوھ پىرۆزەكان خدا سەدان و سەدان ناوى ھەيە. ئەو پەروەردگارە، بلىندترىنە، بەتواناترىنە، دروستكارە، نووسەرى ژيانە، پووناكايە، راستودروستە، پىرۆزە، مېھەبانە، خوداي خۆشەويستى، خوداي زىندوو و راستەقىنەيە!.

لە راستىدا، ئەو خودايەى كە ئاسمانەكان و زەوى لە سەرەتادا بەدى ھىنا، خودايىكى مەزنە. نووسراوى پىرۆز دەربارەى خدا دەفەرموى: ئاي لە قوولئ دەولەمەندى و دانايى و زانبارى خدا.... چونكە ھەموو شتەكان لە ئەو و بە ھۆى ئەو و بۆ ئەوھ. (رۆما ۱۱: ۳۳، ۳۶)

ئەوھى خدا لە كاتى ديارىكراو دەرىدەخات - خدا، بەرەكەتدار و تاقە سەرۆك، پاشاي پاشايان، گەورەى گەورەكان، تەنھا ئەو نەمرە، لە پووناكى نىشتەجىيە و كەس لىي نزيك نايىتەو، ئەوھى كەس نەيىنيوھ و ناتوانئ بىيىنئ، بۆ ئەو پىز و تواناي تاهەتايئ! ئامىن. (۱ تىمۆسوس ۶: ۱۵، ۱۶)

لە بەشىكى تردا، پىغەمبەرى خدا موسا ستايشى خدا دەكات لە ستايشكردنىكى زۆر جوان و دەلئت، (ئەى خداوھند، خوداي ھەرە بە توانا كارەكانت گەورە و سەيرە! ئەى پاشاي نەتەوھەكان، پىگايەكانت راست و دادپەوھەرە. ئەى خداوھند، كئ لە تۆ ناترسىت و ناوت شكۆدار ناكات؟ چونكە تۆ تاقە پىرۆزىت.) (ئاشكراكردن ۱۵: ۳، ۴) خدا مەزنە بەبئ سنوور! وا ئەمە ئەوھى كە ووشەى خدا لە يەكەم ئايەت فىرمان دەكات كاتئ كە دەلئت، لە سەرەتادا خدا!

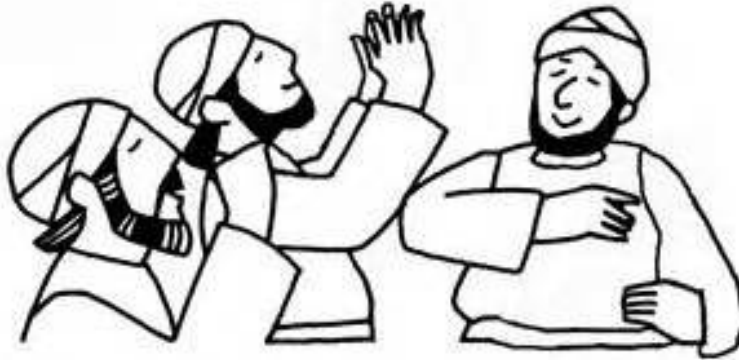
دەكرئ ئەو راستىيەى كە ئەمپۆ خويندەبووين لە بىرى خۆمانى بپارىزىن: لە سەرەتادا خدا! تەنھا خدا بوونى ھەبوو لە سەرەتادا، بۆيە تەنھا خدا دەتوانئ راستى ئەوھ ئاشكرا بكات كە لە سەرەتا رووى دا. تەنھا خوداش دەتوانئ راستى پاش مردنمان بۆ ئاشكرا بكات. تەنھا خوداش دەتوانئ راستى خۆى مان بۆ ئاشكرا بكات.

بەلئ، دەزانىن كە ھەندئ خەلك دەلئن: (كەس خدا ناناسئ ياخود چى پوودەدات لە پاش مردن!) لەگەل ئەوھشدا، نووسراوھكانى پىغەمبەران دەلئت كە دەتوانىن خدا بناسىن و دەتوانىن بزانىن لە كوى تاهەتا دەمىنيئەوھ. لەبەر ئەوھى ووشەى خدا دەفەرموى: ئەمانەم بۆ ئىوھ نووسى كە باوھرتان بە ناوى كورپى خدا ھەيە، تاكو بزانی ژيانى تاهەتايىتان ھەيە....خوداي راستەقىنە و ژيانى تاهەتايىيە. (۱ يۆحنا ۵: ۱۳، ۲۰) ئەوھى ھىچ چاوپك نەيىنيوھ، ھىچ گويەك نەيىستووھ و بە بىرى مرۆفدا نەھاتووھ، ئەوھى خدا ئامادەى كردووھ بۆ ئەوانەى خۆشيان دەوئت. بەلام خدا بەھۆى رۆحى خۆى بۆى ئاشكرا كردىن. چونكە پۆح ھەموو شتەك دەپشكئت، تەنانەت قوولئ ناخى خوداش. (۱ كۆرنسوس ۲: ۹، ۱۰)

ئاي خدا لە نزيكەوھ دەناسى؟ ياخود بەساكارى، خدا لاى تۆ ئەو دروستكارەيە كە زۆر دوورە و ناناسرى؟ خدا دەيەوئت بىناسى و لەگەلئ بيت ھەتاهەتا! نووسراوھ پىرۆزەكانى پىغەمبەران فىرمان دەكەن چۆن لەگەل خدا دا پەيوھندىكى نزيك و سەرسوپھينەر بىستىن. بەلام دەبئت گويمان و بىرمان و دلمان بگەينەوھ بۆ ئەو شتانەى خدا پيمان دەلئت. خدا دەفەرموى لە ووشە پىرۆزكەى: پوو لە من بگەن و رزگارتان بئت ئەى ھەموو لاكانى زەوى چونكە من خودام و كەسى ديكە نىيە. (ئيشايا ۴۵: ۲۲)

لە وانەى داھاتوماندا باسى بابەتئكى دلپئ دەكەين، ئەوھش باسى فرىشتەكان و شەيتانە. ئاي چىرۆكى راستەقىنەى شوينى ھاننى ئەوان دەزانى؟

خوداش بهر که تی خوی بخاته سهرتانه وه کاتی که د پرواننه هم نایه ته مه زنه یه وه له نو سراهه پیروژه کان که ده فهرموی: **خودا روج** و پیوسته نه وانه ی ده پیه رستن به روج و راستی بیه رستن. (یوحنا ۴: ۲۴)

پیوسته نه وانه ی ده پیه رستن به روج و راستی بیه رستن

گړنگترین پرسپاره کان بو هم وانه یه:

۱. نایا نه و شته ی که پیش خودا هه بووه ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه؟
۲. نایا چی هه بووه له پیش دروست بوونی جیهان؟
۳. نایا نه و هه وایه ی که هه لی ده مزی؟ قهت بات بینیه؟
۴. نه گره خودا وه ک مرؤف نه بیت و جهسته ی نه بیت وه ک نیمه، باشه خودا چونه؟
۵. نایا خودا له نزیکه وه ده ناسی؟ یا خود به ساکاری، خودا لای تو نه و دروستکاره یه که زور دووره و نانسری؟
۶. نایا خودا شایه نی شکواری نییه که هه موو شتیکی به دی هیتاوه؟
۷. سیفه ته کانی خودا شکو دار چی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهزی خویندنه وه ی کتابی پیروژ (۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

به ره م هینه ر: کومه له ی پښتو راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org

هم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خفش کراوه ته.